

Gershoff, E. T., & Grogan-Kaylor, A. (2016). Spanking and child outcomes: Old controversies and new meta-analyses. *Journal of Family Psychology*, 30(4), 453.

Spanking and Child Outcomes: Old Controversies and New Meta-Analyses

Streszczony artykuł jest metanalizą zbioru badań w tematyce wpływu kar cielesnych na dalsze funkcjonowanie dziecka w przyszłości. Autorzy sprawdzają, czy dzieci, które były karane cielesnie przez rodziców, będą przejawiały istotne zmiany w zachowaniu. Wedle UNICEFu (2014) około 80% dzieci doznaje kar cielesnych w reakcji na ich złe zachowania, wymierzone przez opiekuna. W artykule w ramach wprowadzenia autorzy przywołują 4 duże metaanalizy, w której sprawdzany jest wpływ kar cielesnych na późniejsze funkcjonowanie dziecka.

Metanalizy **Gershoff (2002)** złożona z 88 badań przeprowadzonych wśród dzieci i dorosłych, gdzie kara cielesna była definiowana jako **“the use of physical force with the intention of causing a child to experience pain but not injury for the purposes of correction or control of the child’s behavior”**. Metanalizy wskazały istotną korelację pomiędzy fizycznym karaniem, a natychmiastową zmianą zachowania dziecka (**kara działa**), ale również:

- niższy poziom internalizacji moralności
- gorszy poziom relacji rodzic-dziecko
- gorsze zdrowie psychiczne w dzieciństwie i w dorosłości
- wyższy poziom agresji w dzieciństwie i w dorosłości
- większa ilość zachowań antyspołecznych w dzieciństwie i dorosłości
- większa szansa na zostanie ofiarą fizycznej przemocy
- większa szansa na używanie przemocy wobec własnych dzieci w przyszłości

W artykule **Paolucci i Violato (2004)**, metanaliza przeprowadzona na podstawie 70 badań, gdzie kare cielesną definiowano jako **“a form of nonabusive or customary physical punishment by a parent or adult serving as a parent”**, wyodrębniono kilka kategorii potencjalnych negatywnych rezultatów wynikających z fizycznego karania dziecka:

- **rezultaty na poziomie emocjonalnym**, uwzględniające zdrowie psychiczne i niski poziom samooceny
 - **rezultaty na poziomie poznawczym**, uwzględniające upośledzenie poznawcze, skłonność do samobójstwa i przekonania na temat karania dzieci
 - **rezultaty behawioralne**, czyli nieposłuszeństwo, problemy w zachowaniu, wykorzystywanie dzieci, maltretowanie małżonków i nadpobudliwość
- Wyniki metanalizy wskazują na istotnie pojawiające się problemy na każdej ze skal wyodrębnionych kategorii wśród bitych dzieci.

Kolejna metaanaliza (**Larzelere & Kuhn, 2005**) była oparta na różnicach pomiędzy efektem fizycznych kar, a efektem innych metod dyscyplinowania dzieci. (**26 badań**) Wyodrębniono 4 typy kar cielesnych:

- **okazyjne “klapsy”**- jako forma rzadkiej, łagodniejszej formy okazywania dyscypliny wobec dzieckaj
- **zwyczajowa kara cielesna**- najczęstsza forma kary stosowana przez rodziców, stosowana na równi z innymi formami dyscypliny
- **ciężka kara fizyczna**- kolejny poziom instesywności kary, przewaga nad innymi formami dyscyplinowania dziecka
- **nadużywanie kary cielesnej**- jedyna główna forma karania dziecka

Wyniki wskazały, że skrajne formy kary fizycznej jako głównych strategii stosowania dyscypliny wobec dziecka wpływały na niższą empatię, mniejszą ilość pozytywnych zachowań i wyższy poziom zachowań antyspołecznych. W rezultacie karanie fizycznie nie okazało się lepszą metodą dyscyplinowania dzieci w porównaniu do innych technik.

Czwarta i ostatnia metaanaliza przywołana przez autorów (**Ferguson, 2013**) skupiła się na badaniach podłużnych. Sprawdzano różnice pomiędzy efektem **“klapsów”**, a karą fizyczną zdefiniowaną jako **“szerszy zakres kar fizycznych takich jak popychanie, uderzanie przedmiotami, ogólnie nie wpływające na zdrowie fizyczne dziecka”**. Siły efektów dla **“klapsów”** i innych kar fizycznych różniły się, jednak wynik ogólny wskazuje na niekorzystny wpływ kar cielesnych na dziecko.

W dalszej części autorzy skupili się na wykazaniu błędów w przeprowadzonych wcześniej analizach takich jak:

- **porównywanie efektu “klapsów” przy współwystępowaniu cięższych form kar fizycznych**
- **problemy metodologiczne badań** następnie przeszli do swojej analizy.

Metaanaliza **Gershoff i Grogan-Kaylor (2016)** skupiała się wyłącznie na aspekcie **“dawania klapsów”** przez rodziców dzieciom. Uwzględnione zostały wyniki z artykułów przywołanych powyżej, jak również kilkudziesięciu nowych badań z tej tematyki.

Wyniki metaanalizy pozwoliły na postawienie 3 stwierdzeń:

- **dawanie klapsów dzieciom miało wpływ na ich późniejsze zachowanie w przyszłości**
- **dawanie “klapsów” podobnie wpływało na przyszłość dziecka jak inne formy przemocy fizycznej**
- **siła efektu między badaniami, była na dość zbliżonym poziomie**

Podsumowując, metaanaliza przeprowadzona przez autorów potwierdza brak pozytywnego wpływu dawania **“klapsów”** w stosunku do pozytywnych zachowań dzieci w przyszłości. Co więcej wykazano przynajmniej 12 negatywnych skutków takiej formy kary. Nie znaleziono potwierdzenia na tezę, że **“dawanie klapsów”** negatywnie wpływa na zachowanie dziecka tylko jeśli współwystępuje z innymi formami przemocy.

Jakub Feldman